

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa Indos Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w C.

przeciwko H. B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 kwietnia 2010 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu Okręgowego
Sądu Gospodarczego w K.

z dnia 9 listopada 2009 r., sygn. akt XIX Ga (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi
Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 9 listopada 2009 r. Sąd Okręgowy w K. zmienił zaskarżony przez pozwaną wyrok sądu pierwszej instancji w ten sposób, że powództwo co do należności głównej w kwocie 8.346,81 zł oddalił, oddalił apelację w pozostałej części (tj. co do odsetek ustawowych od należności głównej) i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 600 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego. Na uzasadnienie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania Sąd Okręgowy powołał art. 103 k.p.c. i

wskazał, że pozwana, pomimo zobowiązania do zapłaty na rzecz powoda nie podjęła żadnych czynności w celu wykonania zobowiązania, a dokonując zapłaty dopiero w dniu 27 lipca 2009 r. (tj. na trzy dni przed wydaniem wyroku Sądu pierwszej instancji), nie wykazała, że kwota objęta przelewem wpłynęła na rachunek bankowy powoda.

Postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego zawarte w wymienionym wyroku pozwana zaskarżyła zażaleniem do Sądu Najwyższego. Zarzuciła błędne zastosowanie art. 103 k.p.c., zamiast art. 98 k.p.c. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego postanowienia i obciążenie powoda kosztami postępowania apelacyjnego lub – z ostrożności procesowej – „o wzajemne zniesienie kosztów zastępstwa procesowego oraz podzielenie kosztów postępowania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 103 k.p.c. jest przepisem stanowiącym wyjątek od zasady obowiązującej przy orzekaniu o kosztach procesu, tj. zasady odpowiedzialności stron za wynik procesu (art. 98 § 1 k.p.c.). Może on znaleźć zastosowanie tylko w okolicznościach w tym przepisie wskazanych i nie podlega wykładni rozszerzającej. Przy orzekaniu o kosztach procesu za drugą instancję jedynie okoliczności przewidziane w art. 103 k.p.c., występujące w postępowaniu w tej instancji, mogą uzasadnić zastosowanie tego przepisu. Pozwanej nie można jednakże zarzucić ani niesumiennego, ani niewłaściwego postępowania dlatego, że korzystając z przysługującego jej uprawnienia wniosła apelację od niekorzystnego dla niej wyroku sądu pierwszej instancji. Niesumiennym ani niewłaściwym postępowaniem nie było też popieranie przez pozwaną apelacji przed Sądem Okręgowym. Przy orzekaniu o kosztach procesu za drugą instancję nie ma znaczenia – z punktu widzenia możliwości zastosowania art. 103 k.p.c. – postępowanie pozwanej przed sądem pierwszej instancji.

Z przytoczonych względów zażalenie jest zasadne. Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ zd. pierwsze w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił przeto jak w sentencji.